

PROJECTE "THE LANDINGS AT HARBORSIDE"

Vaig estudiar arquitectura a l'ETSAB d'on em vaig llicenciar el 1999. El 2002 em vaig graduar en el "Master of Science in Architecture and Urban Design" per la Universitat de Columbia. Actualment, visc a Nova York on col·laboro amb la firma "The Liebman and Melting Partnership, Architects and Planners".

Abans i després de la carrera vaig col·laborar amb diversos despatxos d'arquitectura, vaig participar en uns quants concursos i vaig publicar un parell d'escrits. Una de les experiències professionals més rellevants va ser la col·laboració amb l'SPAL, el Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona, primer com a estudiant i posteriorment com a arquitecta. Amb el Servei vaig codirigir juntament amb el Cap del Servei, l'arquitecte Antoni González, les obres del Nou Cementiri Municipal de Castellnou de Bages. Altres experiències importants foren la col·laboració amb Buckhardt+Partner, AG, a Basilea, i la col·laboració amb Nogue/Onzain/Roig Arquitectes SCP a Barcelona.

Finalitzada la instrucció bàsica a Barcelona, vaig considerar oportú ampliar estudis. Després de sol·licitar diverses beques i de considerar altres possibilitats, vaig optar pel màster en Disseny Urbà de la Universitat de Columbia, patrocinada amb una beca de "La Caixa". La Universitat de Columbia és i ha estat un

focus important en el debat arquitectònic, sobretot a partir dels anys 80 amb Kenneth Frampton i Robert Stern i dels 90 amb Bernard Tschumi. Un dels seus grans atractius és l'afany per experimentar a través de propostes socialment pertinents. L'ordinador és un element primordial del seu discurs, oferint diversos tallers "paperless". És un sistema educatiu econòmicament discriminatori i elitista, que exigeix una dedicació intensa, i amb una interacció entre professors i alumnes extraordinària.

El programa del màster se centra en la ciutat contemporània, i en particular en la megalòpoli de Nova York. És un curs experimental i heterodox que potencia la flexibilitat conceptual a partir de problemàtiques reals i concretes. S'organitza a partir de tres semestres consecutius, estiu, tardor i primavera, cada un d'ells amb un estudi o taller i diversos seminaris. El disseny arquitectònic és la base per explorar les relacions entre l'arquitectura, el plantejament urbanístic i altres disciplines, tals com l'antropologia cultural, la sociologia o la geografia urbana. En conseqüència, la ciutat s'entén més com un conjunt complex de relacions que no pas com un objecte autònom.

El taller d'estiu explora diferents formes de representació; el segon tracta la ciutat americana postindustrial i l'últim viatja a

l'estranger, en el meu cas a Belgrad. El segon semestre, coordinat per l'arquitecte Brian McGrath, és el més inquisitiu. Aquell any es titulava "Real Time Travels in Hyper- and Post-Urbanity" i s'hi discutien les dues tendències simultànies actuals de concentració a Midtown i de dispersió a la perifèria. Teníem la possibilitat d'escollir entre dos emplaçaments perifèrics de futur incert: el barri d'Ironbound al centre de Newark, i la carretera Patterson Plank Road, ambdós a Nova Jersey. El tercer, organitzat pel director del màster, l'arquitecte Richard Plunz, té més projecció, amb la publicació d'una sèrie de llibres subtitulats "New Urbanisms". L'experiència va ser extraordinària, donada la peculiar situació de Belgrad i la diversitat de bagatges i procedències, tant d'alumnes com de professors.

En acabar el màster, vaig ajudar el professor Brian McGrath en el seu seminari d'estiu "Reading New York Urbanism"¹. "Reading" s'entenia en el seu sentit literal i interpretatiu. L'objectiu era dotar els alumnes de les eines necessàries per examinar i projectar la ciutat en el context sociopolític actual. Un concepte interessant era el d'ecosistema urbà, que permetia interpretar l'entorn construït a partir de models i terminologies pròpies de les ciències naturals i socials. La bibliografia, extensa, incloïa noms com Manuel Castells i David Harvey. S'examinava la repercussió espacial dels fluxos econòmics i socials de l'Ecosistema Urbà de la Costa Est. L'eina de diàleg era la pàgina web de l'assignatura i els treballs consistien en escrits i presentacions multimèdia. De resultes d'aquesta col·laboració i cert interès en GIS, he començat una sèrie de mapes i escrits al voltant dels conceptes de densitat i mobilitat per una banda, i la relació entre el cotxe i la preservació d'espais naturals per una altra.

Fins al moment he col·laborat amb dos despatxos d'arquitectura i urbanisme, ambdós molt diferents: U+D2 i "The LiebmanMelting Partnership"³. U+D és un despatx experimental fundat per Eric Allen i Michael Conard, professor del màster, l'any 2001. El seu treball és multidisciplinari i molt especulatiu. La col·laboració va consistir en el concurs d'un peatge d'autopista a la ciutat de Dallas, Texas. El peatge s'entenia com una porta pensada des del cotxe i la seva velocitat. La proposta consistia en un tub estructural d'acer que suportava una sèrie de bandes mediàtiques. La informació de les bandes definia l'aparença de l'espai i mitigava la contradicció entre element segregador i connector propi de l'autopista, a través de la difusió d'informació local.

D'altra banda, "The Liebman Melting Partnership" és un despatx internacional fundat per Theodore Liebman i Alan Melting el 1979. Ambdós socis compten amb una llarga trajectòria, tant en el sector públic com en el privat, en la direcció i desenvolupament de projectes d'habitatge. La pràctica del despatx es caracteritza per tipologies denses i certa preocupació per l'espai públic. El projecte en què actualment col·laboro és "The Landings at Harborside", Perth Amboy, Nova Jersey. L'emplaçament, ocupat per usos marginals, és només a dos blocs del carrer principal de Perth Amboy. El projecte recupera 22 hectàrees de l'his-

tòric front marítim construït 2.100 nous habitatges, 13.940 m² de terciari, tres parcs i un passeig marítim. El client és The Landings at Harborside, L.L.C., una empresa privada. El pla general va ser aprovat per la ciutat el 2001, la primera fase a finals del 2002 i el mes passat vam participar en la col·locació de la primera pedra del primer bloc d'habitatges. La secció de les diferents tipologies és força interessant, amb més de la meitat dels habitatges amb accés directe des del carrer o pati d'illa.

En general, l'estructura dels despatxos americans és força vertical. Per una banda, tens la possibilitat de treballar internacionalment en projectes de gran escala, però, per una altra, l'organització és bastant rígida i el marge per innovar reduït. En aquest entorn, la formació generalista i plural de l'ETSAB et dota d'una flexibilitat poc comuna i bastant apreciada.

www.arch.columbia.edu/Courses/Summer2002/A6824/
www.dplu.com
www.liebmanmelting.com

EUGÈNIA VIDAL

CURRICULUM VITAE

Eugènia Vidal - Barcelona 1973

COL-LABORACIONS

1997. Burckhardt+Partner AG, Basel, Suïssa
 1996-2000. Diputació de Barcelona. Servei del Patrimoni Arquitectònic
 2000-2001. Nogué/Onzain/Roig Arquitectes SCP, Barcelona
 2002. Columbia University New York, NY
 2002- The Liebman Melting Partnership, Architects and Planners, NY
 2000-2001. Beca de "La Caixa" per cursar estudis de postgrau als EUA.
 2001-2002. Columbia University New York, NY, MS in Architecture and Urban Design

Eugènia Vidal
ev2007@columbia.edu
 Tel. 1 917 273 7393
 235w 12th St A7,
 New York, NY 10014